

SPECIALE EDITIE:

REISVERSLAG JEANET VAN ESSEN

Deze keer is de nieuwsbrief gevuld door mijn "reisverslag". Ik ben Jeanet van Essen en lid van het hometeam van Jolanda.

Jolanda is mijn zus en maatje. Op donderdagmiddag 28 december arriveer ik, na een voorspoedige vlucht vanuit Dortmund, op het kleine vliegveld in Târgu Mures. Nog even door de controle, wachten op mijn koffer en dan snel naar de aankomsthal. Ja, daar staat Jolanda!

Erg fijn om haar weer te zien! We rijden een klein half uurtje door wat Roemeense dorpjes en arriveren dan in Idrifaia. Ook al ben ik er door omstandigheden een jaar niet geweest, het huis waar Jolanda in woont voelt meteen weer heel vertrouwd. Van tevoren zie ik er naar uit om haar weer te zien, wel zie ik er tegenop om bruin water uit te kraan te zien komen en om mijn comfortabele bad,- en slaapkamer 2 weken te missen. Als ik weer bij Jolanda ben, valt dat allemaal weg. Wat fijn om weer samen te zijn!

In beide kerkjes waar Jolanda naar toe gaat word ik heel hartelijk welkom geheten. Als zus van Jolanda word ik meteen opgenomen in hun gemeente. Zo warm! In de kerk waar op zondagmorgen dienst is, word ik door meerdere mensen hartelijk begroet. Ze herkennen me weer. Jolanda krijgt voor de dienst een briefje waar het te lezen Bijbelgedeelte en de tekst in het Engels op staat.

Heel fijn dat we dan weten waar de dienst over gaat. Tijdens het gebed en de Schriftlezing gaan we allemaal staan. Het zingen wordt begeleid door een orgeltje uit Nederland. Na de dienst gaat de dominee als eerste naar buiten, zodat wij hem allemaal een hand kunnen geven. Hij geeft aan het fijn te vinden om mij weer te zien en wenst mij Gods zegen toe voor mijn verblijf. De kerk staat op een heuvel. Het doet weldadig aan om met de gehele gemeente lopend van de heuvel af naar het dorp terug te gaan.

In het andere kerkje waar op zondagmiddag dienst is, wordt er voor Jolanda vertaald in het Engels. Soms komt daar een dominee die steeds na een poosje preken, een samenvatting in het Engels geeft. En anders wordt er vertaald door een jonger iemand die Engels kan. Erg fijn!

In de eerste week van januari is er in dit kerkje altijd een gebedsweek. Dan is er elke avond een dienst van 18.00 – 19.00 uur. Tijdens al deze avonden wordt er gepreekt of gelezen over Handelingen 2, 5 en 6. Het leven van de eerste christengemeente staat centraal.

Handelingen 2:42: *"En zij waren volhardende in de leer der apostelen, en in de gemeenschap, en in de breking des broods, en in de gebeden"* is een belangrijk uitgangspunt voor deze gebedsweek.

Net als toen wordt duidelijk aangegeven waarom de Heere Jezus op de aarde is gekomen, waarom Hij moest lijden en sterven, maar ook dat Hij is opgestaan en opgevaren is naar de hemel. Het stukje uit de tekst: *"volhardende in de gemeenschap"* komt ook heel duidelijk naar voren. Dat er eenheid en liefde moet zijn en dat we voor elkaar moeten zorgen. Het wordt steeds benadrukt dat het om ons hart gaat. Het Bijbelgedeelte over Ananías en Saffira wordt gebruikt om aan te geven dat de Heere ons hart aanziet. Dat het niet het belangrijkste is wat we doen of geven, maar wat onze intentie is. Doen we het uit liefde tot de Heere of gaat het om onze eigen eer?

Op één van de avonden wordt na afloop van de dienst door onze "tolk" aangegeven dat een vrouw uitzielt naar een bezoekje van Jolanda. We maken een afspraak voor de vrijdagmorgen om 10.00 uur. Om 10 uur worden we al opgewacht bij het hek en bij binnenkomst staat de eettafel gedekt, voorzien van allerlei eten die wij gewend zijn om bij ons avondeten te nuttigen. En dan te beseffen dat deze mensen van hun, in onze ogen, armoede zo gul weggeven. Ze heeft 2 kleindochters uitgenodigd die Engels spreken. Ze vertelt ons dat ze in de tijd dat de armoede in Roemenië heel erg groot was, naar Italië was gegaan. Ze wilde hier geld gaan verdienen, zodat haar kinderen een opleiding konden volgen zodat de armoede niet van generatie op generatie over zou gaan. Ze werkte daar in een winkel, ze kon echter alleen het woord *hallo* in het Italiaans zeggen. Na een week zei de eigenares dat ze kon vertrekken. Ze had niet meer geweten waar ze het zoeken moest. Ze was naar haar slaapkamertje gegaan en was hier huilend op haar knieën gegaan en had haar nood voor de Heere neergelegd. Op dat moment was de eigenares van de winkel binnengekomen en had haar zien bidden. Even later had ze gehoord dat ze mocht blijven. Uiteindelijk was ze hier 5 jaar gebleven. Regelmatig mocht ze even terug naar Roemenië naar haar gezin en werden de reiskosten betaald. De eigenares smeekte dan elke keer of ze wel terugkwam. Toen ze dit aan ons vertelde werd ze emotioneel en roemde ze in de Heere die overal boven staat en harten neigt. We ervoeren het beiden als bijzonder dat we deze vrouw mochten ontmoeten.

Aan het eind van het bezoek geeft ze aan dat haar moeder (92 jaar) in de kamer er naast op bed ligt en ons ook graag even wil zien. Het blijkt dat deze vrouw halfzijdig verlamd is. Ze ligt 24 uur per dag op bed in de "mooiste" kamer van het huis. Hier zijn geen tilliften en passende rolstoelen zodat deze vrouw overdag ook zou kunnen zitten. Schrijnend om te zien. We moeten beiden denken aan het verpleeghuis waar onze vader woont. Wat zijn wij bevoorrecht met alle voorzieningen die er zijn. We hebben via onze jonge "tolken" nog even met haar gesproken.

Bij het weggaan geeft onze "gastvrouw" aan dat ze graag contact met Jolanda wil houden. Jolanda nodigt haar uit om bij haar te komen. Dan vraagt ze of ze met wat andere vrouwen uit de kerk mag komen. Dezelfde avond inventariseert ze in het kerkje wie er belangstelling had. Op dinsdagmorgen om 10.00 uur staan er 6 vrouwen bij het hek. Na koffie met wat lekkers laat Jolanda hen een presentatie in het Hongaars (Jolanda woont in het Hongaarssprekend deel van Roemenië) zien. Ze laat zien wie zij is, waar ze vandaan komt, wat ze in Nederland heeft gedaan, hoe haar weg geleid is naar Roemenië en wat ze nu in Idrifaia doet.

Jolanda vraagt of zij interesse hebben om deel te nemen aan de activiteiten. Deze groep is zo enthousiast, dat de 2^e vrouwengroep is ontstaan. Voorlopig gaan ze een dinsdagochtend in de 4 weken samen Bijbelstudie doen en op de andere 3 dinsdagochtenden willen ze graag in de breizaal komen. Heel eerlijk geven ze aan dat niet iedereen van hen kan breien, maar ze willen het heel graag leren.

Jolanda is vanaf januari 2024 gestart om naast de vrouwen- en kindermiddagen het schooltje op 2 dagdelen per week open te stellen. Het ene lokaaltje is ingericht als ruimte om te kunnen breien/haken. Vanuit Nederland wordt er gezorgd voor voldoende wol en brei- en haakpennen.

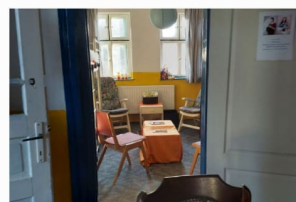
Het andere lokaaltje is ingericht als leeszaal. Hier liggen boekjes in het Hongaars en in het Engels voor zowel kinderen als volwassenen. Deze boekjes komen voornamelijk via de GBS. Een deel van de kinderen krijgt Engels op school. Jongere kinderen kunnen ook komen knutselen, kleuren of een spelletje doen.

In de 1^e week van mijn verblijf was er een middag van de bestaande vrouwengroep. Jolanda had deze vrouwen voor de Kerst boekjes van De Christenreis van John Bunyan (in het Hongaars) gegeven en voor wie wilde kon ook De Christinnereis (in het Engels) meenemen. Op de betreffende middag vroeg Jolanda wie deze boekjes gelezen had. Het merendeel reageerde positief. Op haar vraag wie er iets over wilde vertellen kwam er meteen reacties van een paar vrouwen. Met behulp van de laptop en de vertaalapp wordt er geprobeerd een gesprek op gang te brengen. Bij de voorbereiding bedenkt Jolanda waar ze het over wil hebben. Wat ze wil vertellen of vragen formuleert ze van tevoren dan ook in het Hongaars. Het gaat soms met handen en voeten maar toch is een eenvoudig gesprekje mogelijk. Aan het eind wordt er gezegd: "Als je nog meer soortgelijke boekjes hebt, willen we dit graag lezen".

Dan gaat Jolanda met de vrouwen naar het schooltje om de dozen te gaan vullen. 's Morgens hadden we in het schooltje de tussenruimte ingericht met kleding, etenswaren en verzorgingsproducten. De vrouwen kiezen dan waar ze de dozen mee gaan vullen om weg te geven aan personen/gezinnen die dit heel goed kunnen gebruiken. Vanuit de Menorahkerk in Urk is er afgelopen tijd veel warme kleding en andere spullen opgestuurd naar Idrifaia.

Ik doe eerst even de afwas en ruim alles in de kamer weer op. Dan ga ik ook naar het schooltje. De eerste dozen zijn al gevuld. Men is druk aan het overleggen voor wie en wat ze het beste in de dozen kunnen doen. Ze zijn erg ingenomen met de keuze die er is en hoe mooi alles er nog uitziet. De dozen worden dichtgeplakt en voorzien van naam. De vrouwen nemen de dozen mee en gaan deze bezorgen.

Een paar dagen later ontmoet ik deze groep weer in de breizaal. Erg mooi en ontroerend om te zien hoe ze allemaal komen met een idee wat ze willen breien of haken. Het varieert van hoofdbanden, mutsjes tot vesten voor kleinkinderen. Elke vrouw zoekt wol uit met bijpassende pennen en men gaat aan het breien en haken. Prachtig om ze de steken te horen tellen in het Hongaars. Inmiddels kan ik tot 5 tellen in het Hongaars, dat vinden ze erg leuk. Ze proberen me woorden te leren. Ik ken er een paar, maar het is echt een heel moeilijke taal. Ik las ergens dat Hongaars op 5 talen na de moeilijkste taal ter wereld is. De taal lijkt op geen enkele andere taal en ook de grammatica is heel complex. Via de vertaalapp kunnen we wel een gesprekje voeren. Ik kom er wel achter dat dit heel veel energie kost. Af en toe wordt er gepraat en drinken ze koffie en thee met iets erbij, maar er wordt heel serieus gewerkt.

Van de kindermiddagen maak ik alleen de voorbereidingen mee. Op de dag van mijn vertrek, 11 januari, is er een kindermiddag. Een paar dagen ervoor stond er al een groep kinderen aan het hek om te vragen of de kindermiddag die donderdag zou zijn. Mooi om te zien, hoe ze hier naar uitzien. Jolanda gaat deze middag aan de hand van een boekje van de GBS over de gelijkenis van de wijze en dwaze bouwster het gesprek aan met de kinderen wat nodig is in ons leven. Ze probeert zo eenvoudig mogelijk het verschil uit te leggen tussen de werkwijze van deze twee bouwsters en wat het zand is en Wie het Fundament is. Het boekje waar meerdere gelijkenissen in staan is in het Engels. Een deel van de kinderen kan Engels. Jolanda vertaalt van tevoren de kern van het verhaal in het Hongaars. Deze zet ze in PowerPoint en kan ze tijdens de middag laten zien. Ze doet eerst de vertelling en dan gaan ze samen nadenken over de betekenis aan de hand van vragen die ze van tevoren in het Hongaars heeft opgesteld. Als verwerking, laat ze dit keer de kinderen een huisje maken van kartonnen theedoosjes. Met als doel dat als de kinderen naar hun kartonnen huisje kijken weer terugdenken aan de kern van deze gelijkenis.

Ik vind het heel bijzonder dat ik deze weken mag meemaken. Hoe in korte tijd de activiteiten uitgebreid mogen worden. Wat worden we dan als mensen klein!

Eerst had ik toch wel min of meer medelijden met al deze vrouwen, gezien hun uiterlijke omstandigheden. Na een paar ontmoetingen heb ik mijn mening bijgesteld. Hun omstandigheden zijn niet gemakkelijk. Maar bij een aantal vrouwen heb ik zo gezien hoe afhankelijk ze leven van de Heere.

Het dagelijks leven kost daar veel meer inspanning dan hier. Dat heb ik zelf ook ervaren. Maar ik kan en mag niet anders zeggen, dat het goede weken zijn geweest!

Soli Deo Gloria!

Ook namens het hometeam dank ik u hartelijk voor uw betrokkenheid, uw gebed, uw meeleven op welke manier dan ook. Laten we blijven bidden dat dit eenvoudige werk gezegend mag worden!

Een hartelijk groet, vanzelfsprekend ook namens Jolanda,

Jeanet van Essen

Stichting Kimon is door de Belastingdienst aangewezen als 'Algemeen Nut Beogende Instelling' (ANBI). Dit houdt in dat uw giften aan Stichting Kimon zijn vrijgesteld van schenk- en erfbelasting. Een gift is fiscaal aftrekbaar. Het voordeel van schenken aan ANBI's is dat de gift geheel of gedeeltelijk in aftrek gebracht kan worden op het belastbaar inkomen.

Formulier Periodieke Machtiging

De stichting KIMON is een christelijke, interkerkelijke zendingsorganisatie, die zich richt op het noodlijdenden kind wereldwijd. Via zending en hulpverlening willen we een handreiking doen om de materiële, lichamelijke, sociale en geestelijke nood van de kinderen te verlichten. Daartoe zendt de organisatie veldwerkers uit naar diverse landen, zoals Guinee-Bissau, Mozambique, Zuid-Afrika, Roemenië, Oekraïne, Thailand en Malawi.

Graag ondersteun ik de uitzending van (veldwerker) naar	(land)
Ik machtig de stichting KIMON om ieder _____ van mijn rekening af te schrijven, ingående per _____ (datum) t.b.v. _____ (veldwerker) ☐ Ik machtig de stichting KIMON om éénmalig van mijn rekening af te schrijven t.b.v. de uitzending van Naam: _____ Adres: _____ Postcode en Woonplaats: _____ IBAN rekeningnummer: _____ Telefoonnummer / E-mail: _____ Handtekening: _____	

Giften (eenmalig of periodiek) zijn welkom op:

ING NL47 INGB 0006849217 t.n.v. stichting KIMON te Apeldoorn, of
ABN AMRO NL77 ABNA 0400598698 t.n.v. stichting KIMON te Apeldoorn

NB.: vermeld bij uw giften: Project Naam land – Naam veldwerker

Wij vinden uw privacy erg belangrijk en gaan daarom zorgvuldig om met uw persoonsgegevens. Uw gegevens worden uitsluitend door of namens ons gebruikt. De werknemers, vrijwilligers en door Stichting Kimon ingeschakelde derden zijn verplicht om de vertrouwelijkheid van uw gegevens te respecteren.

Stichting Kimon

**Laan van Westenek 12
7336 AZ Apeldoorn**

**Postbus 646
7300 AP Apeldoorn**

NL47 INGB 0006 8492 17

**085-0407610
info@kimon.nl**